

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci žalobce: **J. S.**, proti žalované: **I. B.** o žalobě proti aktu žalované – posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel ze dne 29. 4. 2016, **t a k t o :**

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 3. 5. 2016, ve znění jejího doplnění ze dne 3. 6. 2016, domáhal zrušení aktu žalované, konkrétně lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel ze dne 29. 4. 2016, ve kterém žalovaná uvedla, že žalobce je zdravotně nezpůsobilý k řízení motorového vozidla a řidičské oprávnění skupiny B mu má být příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností odejmuto po dobu jednoho roku (dále jen „lékařský posudek“ či „předmětný lékařský posudek“). Žalobce lékařský posudek napadl správní žalobou směřující proti posudku jakožto rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce ve své žalobě uvedl, že žalovaná neúplně a tudíž nesprávně posoudila skutkový stav věci, když neprovedla dopravně psychologické vyšetření podle § 87a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Dále žalobce namítal, že bylo rozhodnuto v jeho nepřítomnosti.

Žalovaná se k podané žalobě vyjádřila ve svém podání doručeném soudu dne 7. 7. 2016, když navrhla zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Uvedla, že lékařský posudek zpracovala za přítomnosti žalobce a na základě jí doručeného oznámení J. K. z psychiatrické ambulance Jičín. Výše uvedené oznámení bylo žalobci známo a dle něj nebyl žalobce z psychiatrického hlediska způsobilý k řízení motorových vozidel. Zdravotní stav žalobce žalovaná s tímto osobně konzultovala v den vyhotovení předmětného lékařského posudku. K absenci dopravně psychologického vyšetření podle § 87a zákona o provozu na pozemních komunikacích žalovaná uvedla, že požadavek jeho vypracování se nevztahuje na případy související se řidičským oprávněním skupiny B.

Předmětem projednávané věci je lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel žalobce ve smyslu § 84 – 86 zákona o provozu na

pozemních komunikacích, který je zpracován praktickým lékařem (žalovanou) posuzované osoby (žalobce). Podmínky zdravotní způsobilosti a rozsah lékařské prohlídky je potom upraven prováděcím právním předpisem, konkrétně vyhláškou č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. Závěrem lékařského posudku je, že žalobce je osobou zdravotně nezpůsobilou k řízení motorových vozidel dle § 85 odst. 5 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Pro právní posouzení projednávané věci se soud musí nejprve vypořádat s otázkou přezkoumatelnosti či nepřezkoumatelnosti výše uvedeného lékařského posudku v řízení o správní žalobě před správním soudem, tj. v řízení odehrávajícím se v režimu soudního řádu správního. Při posuzování této otázky krajský soud dospívá k závěru, že předmětný lékařský posudek není v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví přezkoumatelný, neboť není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

Výše uvedeným ustanovením zákona jsou stanoveny tzv. pojmové znaky rozhodnutí, které musí správní žalobou napadený akt splňovat. Lékařský posudek v projednávané věci je však tzv. podkladovým aktem pro postup jiného správního orgánu, konkrétně pro obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vystupuje jako orgán nepřímého výkonu státní správy v režimu zákona o provozu na pozemních komunikacích.

K negativnímu zásahu do právní sféry žalobce v podobě nevydání či odnětí řidičského oprávnění dochází nikoliv na základě lékařského posudku o jeho zdravotní nezpůsobilosti k řízení motorových vozidel, ale až na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu, jak je uveden výše, tj. obecního úřadu obce s rozšířenou působností, vydaného podle § 94 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Z toho vyplývá, že předmětný lékařský posudek není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť není úkonem správního orgánu, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti žalobce, a vzhledem k této skutečnosti je z přezkoumání soudem ve správním soudnictví vyloučen (k obdobným závěrům dochází i Městský soud v Praze ve svém usnesení ze dne 21. 2. 2012, č. j. 9 Ca 100/2009 – 48, ve vztahu k lékařskému posudku o zdravotní nezpůsobilosti k držení zbrojního průkazu; všechna rozhodnutí citovaná v tomto usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz). Dle názoru krajského soudu nemůže být napadený lékařský posudek správním rozhodnutím rovněž proto, že lékař, který jej vydává (v posuzovaném případě žalovaná, jakožto lékař praktický) nemá při vydání tohoto posudku postavení správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. není vykonavatelem a už vůbec ne nositelem vrchnostenské veřejné správy.

Nad rámec výše uvedeného krajský soud dodává, že žalobce mohl, dle poučení, které bylo na napadeném lékařském posudku uvedeno, žádat o jeho přezkum u poskytovatele zdravotních služeb, který posudek vydal, a to do 10 pracovních dnů ode dne jeho předání. Krajský soud však považuje za nutné zdůraznit skutečnost, že pokud úkonem, jenž by přímo konstituoval práva nebo povinnosti žalobce (či třetích osob), není předmětný lékařský posudek o zdravotní nezpůsobilosti žalobce k řízení motorových vozidel, pak tentýž závěr musí dopadat i na přezkumný akt, jenž se sice formálně vydává v procesu podle zákona č. 500/2004

Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), avšak materiálně na povaze úkonu tato skutečnost nemůže ničeho změnit. Jinak řečeno, pouhé formální užití procesních pravidel nemůže učinit z určitého úkonu rozhodnutí ve smyslu definice obsažené v § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz například rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 4 Ads 81/2005 – 125).

Následně se krajský soud, s ohledem na shora uvedený právní závěr, zabýval již toliko právní otázkou procesněprávní povahy, a to, podle kterého ustanovení s. ř. s. podanou žalobu odmítnout. Krajský soud je toho názoru, že v případě, že došel k závěru, že napadený akt není rozhodnutím, přichází v úvahu dvě varianty procesního zakončení dané věci. První z nich představuje odmítnutí žaloby s ohledem na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínek řízení, který je v tomto případě neodstranitelný. Druhou variantou procesního postupu soudu je odmítnutí žaloby s argumentací aplikující kompetenční výluku v § 70 písm. a) s. ř. s. za současného použití § 68 písm. e) s. ř. s., kdy dochází k odmítnutí žaloby proto, že žaloba se domáhá přezkoumání aktu, který není rozhodnutím, a proto je z přezkumu soudů ve správním soudnictví vyloučen.

Krajský soud se po nastínění výše uvedeného přiklání k první z výše uvedených variant rozhodnutí, tj. odmítnutí podané žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když v projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení a jejich nedostatek je neodstranitelný. Dle názoru krajského soudu je zkoumání procesních podmínek řízení primární povinností soudu v každém zahájeném soudním řízení, byť uvedený závěr krajského soudu de facto znamená neaplikovatelnost § 70 písm. a) s. ř. s., čehož si je krajský soud plně vědom.

Spíše pro úplnost krajský soud považuje za důležité zmínit, že se zabýval rovněž otázkou aplikovatelnosti § 70 písm. d) s. ř. s., dle kterého jsou z rozhodovací činnosti správních soudů vyloučena rozhodnutí správních orgánů, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, nebo zaměstnání nebo podnikatelské činnosti, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Dle konstantní rozhodovací praxe soudů nedopadá citovaná kompetenční výluka na lékařské posudky, neboli tzv. „dobrozdání“, protože, jak je již uvedeno výše, jde pouze o podklady pro postup a rozhodnutí jiných správních orgánů, neboť teprve tyto se mohou dotýkat práv jednotlivců ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. např. shora již citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 4 Ads 81/2005-125).

S ohledem na vše výše uvedené nezbylo krajskému soudu než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 25. srpna 2016

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu